

Αθήνα, 2-12-2016
Αρ. Δ.Τ.: 017

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αχιλλέως 37 - 41 & Μυλλέρου
Τηλέφωνο : 210-5238973
E-mail : oltee.oltee@gmail.com
Ηλεκτρ. σελ. : <http://www.oltee.gr>

TK-Πόλη : 104 36 Αθήνα
Πρόεδρος: 6932-619808
Facebook: [σελίδα Ο.Λ.Τ.Ε.Ε.](#)
Facebook: [ομάδα Ο.Λ.Τ.Ε.Ε.](#)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κοινωνικός Αυτοματισμός

Η σύγχρονη έννοια του κοινωνικού αυτοματισμού ορίζει μία από τις πρακτικές βάσει των οποίων τα εκάστοτε εξουσιαστικά συστήματα κυριαρχούν έναντι της μάζας. Πιο συγκεκριμένα, αφορά στη μέθοδο αποπροσανατολισμού από τη ρίζα του προβλήματος με μετατόπιση του 'κατηγορώ' σε κοινωνικές ομάδες που λειτουργούν ως εξιλαστήρια θύματα. Πρόκειται ουσιαστικά για μια στρατηγική αλληλοεξόντωσης που δρα προς όφελος της άρχουσας τάξης, καθώς η ίδια ισχυροποιείται χωρίς να 'λερώσει τα χέρια της'. Το φαινόμενο αυτό βρίσκει τον προκάτοχό του στη μέθοδο του "διαίρει και βασίλευε". Πρόκειται μέσες άκρες για την ακόλουθη φιλοσοφία και πρακτική διακυβέρνησης: όταν μια επαγγελματική ομάδα ή κοινωνική τάξη αντιδρά (δίκαια ή άδικα) σε μια ρύθμιση που την αφορά, η κυβέρνηση προσπαθεί να στρέψει την υπόλοιπη κοινωνία εναντίον της ή περιμένει να συμβεί αυτό, λόγω των προβλημάτων και της ταλαιπωρίας που δημιουργούν στους υπόλοιπους πολίτες, τυχόν κινητοποιήσεις της επαγγελματικής ομάδας.

Η επίθεση του κεφαλαίου, η οποία εντάθηκε από τις αρχές της δεκαετίας του '90, μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, έχει ως έναν από τους βασικούς της στόχους την πλήρη απορρύθμιση των συστημάτων προστασίας της εργασίας. Μη ξεχνάμε ότι για την οικονομία της αγοράς, η εργασία συνιστά έναν από τους τρεις συντελεστές παραγωγής (οι άλλοι δυο είναι το κεφάλαιο και οι πρώτες ύλες). Με δεδομένο, λοιπόν, ότι η κεντρική ιδέα του καπιταλισμού δεν είναι το κέρδος αλλά η μεγιστοποίηση του κέρδους, όπως κάθε εταιρεία αναζητά φτηνές πρώτες ύλες και φτηνό δανεισμό, έτσι αναζητά και φτηνή εργασία.

Η κρατική εξουσία, θέλει μεν να βοηθήσει σ' αυτή την κατεύθυνση αλλά, παράλληλα, πρέπει να διασφαλίζει εκείνες τις συνθήκες που θα ελαχιστοποιούν την πιθανότητα ανατροπής της. Υπ' αυτή την έννοια, η εξουσία αντιλαμβάνεται ότι μια γενικευμένη επίθεση κατά ενός συμπαγούς μετώπου εργαζομένων ενέχει μεγάλο κίνδυνο αντίδρασης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπές. Συνεπώς, αυτό το μέτωπο πρέπει να διαρραγεί. Και ο απλούστερος τρόπος για να το πετύχει αυτό η εξουσία, είναι να στοχοποιήσει ένα τμήμα των εργαζομένων, στρέφοντας τους υπόλοιπους εναντίον του. Τα σχετικά παραδείγματα είναι πάμπολλα:

Ας πάρουμε, για αρχή, τους εκπαιδευτικούς που τεμπελιάζουν τρεις μήνες τον χρόνο, τους γιατρούς του ΕΣΥ με τα φακελάκια, τους τελωνειακούς που συναλλάσσονται με τους λαθρέμπορους, τους διαδηλωτές που κλείνουν τους δρόμους με τις πορείες τους και πάει λέγοντας. Και, φυσικά, μπράβο στην κυβέρνηση που κλείνει σχολεία και νοσοκομεία και ξε-πουλάει λιμάνια κι αεροδρόμια.

Τα ίδια και χειρότερα με το άλλο κηφηνариό, εκείνο της ΔΕΗ. Αν παρακολουθήσει κανείς τις δηλώσεις των πολιτικών και τις αναλύσεις των μεγαλοδημοσιογράφων, θα νομίζει ότι στην ΔΕΗ δουλεύουν μόνο συνδικαλιστές και βολεμένοι καρεκλοκένταυροι, όλοι τους αδρά αμειβόμενοι. Δεν υπάρχουν ούτε εναερίτες, ούτε λιγνιτωρύχοι, ούτε τεχνίτες και εργάτες. Προφανώς, οι υποδομές που φτάσανε στο πιο μακρινό χωριό και στο πιο απομονωμένο νησί της χώρας, φτιάχτηκαν με επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος από κάποιο γραφείο και το κάρβουνο που καίνε τα εργοστάσια παραγωγής ρεύματος, πέφτει από τον ουρανό κατ' ευθείαν στους κλιβάνους. Πώς να μην αγανακτήσουμε ως κοινωνία; Πάνω και στους Δεητζήδες, λοιπόν, να τους φάμε κι αυτούς! Και μπράβο στην κυβέρνηση που ξε-πουλάει και την ΔΕΗ!

Κάπως έτσι δουλεύει ο κοινωνικός αυτοματισμός και με τους δημοσίους υπαλλήλους. Αφού πρώτα υπεστήκαμε πλύση εγκεφάλου και πειστήκαμε ότι το κράτος είναι υδροκέφαλο και οι υπάλληλοί του υπεράριθμοι και καλοπληρωμένοι, πέρασε πάνω τους να τους φάμε. Εδώ η δουλειά έγινε ευκολότερα γιατί ο κοινωνικός αυτοματισμός λειτούργησε και ανάμεσα στους ίδιους τους υπαλλήλους: να διώξεις αυτόν που παίρνει το χι επίδομα κι όχι εμένα που δεν το παίρνω, να διώξεις αυτόν που δεν έχει κάνει μεταπτυχιακό γιατί εγώ έχω, να διώξεις αυτόν που διορίστηκε από το παράθυρο γιατί εγώ μπήκα με ΑΣΕΠ κλπ.

Θυμίζω ότι τρόικα και κυβερνήσεις μιλούν επί επτά χρόνια για την ανάγκη μεταρρύθμισης του δημόσιου τομέα, με κλείσιμο οργανισμών, κλείσιμο και συγχώνευση υπηρεσιών και παράλληλη μείωση των δημοσίων υπαλλήλων. Από τόσα και τόσα που έχεις ακούσει ή έχεις διαβάσει, μπορείς να μου πεις τι θα εξοικονομήσουμε ως κράτος από την υλοποίηση όλων αυτών; Ποιά θα είναι η ωφέλεια, βρε αδερφέ, αν ρημάξουμε αυτό το "υδροκέφαλο" δημόσιο και απολύσουμε μερικές δεκάδες χιλιάδες άχρηστων υπαλλήλων;

Αν δεν ξέρεις ήδη την απάντηση, σε διαβεβαιώνω ότι θα εκπλαγείς. Αντιγράψω από το ηλεκτρονικό "[Βήμα](#)", της 16/6/2014:

Έγγραφο του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών Χρήστου Σταϊκούρα που διαβιβάστηκε στη Βουλή στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου για προβλέψεις στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής αναφέρει ότι για την περίοδο 2013-2018 θα υπάρξει καθαρή δημοσιονομική εξοικονόμηση ύψους 100 εκατ. ευρώ με παρεμβάσεις που ενσωματώνουν τα εξής στοιχεία:

Την ένταξη 25.669 υπαλλήλων σε καθεστώς διαθεσιμότητας.

Την αποχώρηση 15.000 υπαλλήλων από τον Δημόσιο Τομέα.

Την υλοποίηση 15.000 νέων προσλήψεων από την εφαρμογή του κανόνα μια πρόσληψη για κάθε μια υποχρεωτική αποχώρηση.

Ορίστε η απάντηση, λοιπόν: απολύουμε 25.669 εργαζόμενους και κάνουμε εκατό εκατομμύρια ευρώ οικονομία σε βάθος εξαιτίας! Αν απολύαμε 250.000, θα κάναμε

οικονομία ένα δισεκατομμύριο. Κι αν απολύαμε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, σε έξι χρόνια θα εξοικονομούσαμε σχεδόν δύο από τα τριακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια που χρωστάμε, οπότε σε περίπου χίλια χρόνια θα ξεχρεώναμε τελείως. Αν, βεβαίως, στο μεταξύ δεν πάρουμε καινούργια δάνεια και δεν επιβαρυνθούμε με νέους τόκους.

Δίκαιη η οργή οποιουδήποτε χάνει την δουλειά του. Εκτονώνεται, όμως, η οργή του αν χάσει την δουλειά του κι ο διπλάνος του; Ικανοποιείται το παράπονό του με το "καλά σου κάνανε και σένα"; Χορταίνει την πείνα του αν πεινάσει και κάποιος άλλος; Μήπως είναι ώρα να συνειδητοποιήσουμε ότι ο εχθρός όλων όσων χάσανε τις δουλειές τους δεν είναι εκείνοι που δουλεύουν ακόμη αλλά εκείνοι που τους πέταξαν στην ανεργία και το σύστημα που αυτοί υπηρετούν;

Πως λειτουργεί ο κοινωνικός αυτοματισμός

Συνήθως, χρονικά, προ της ανακοίνωσης των όποιων μέτρων που προκαλούν τις αντιδράσεις των εργαζομένων, προηγείται μία περίοδος όπου τα ΜΜΕ αναλαμβάνουν να απαξιώσουν ηθικά και κοινωνικά, αναδεικνύοντας ως προνομιούχο και παρασιτικά βιούσα την ομάδα των εργαζομένων που πρόκειται να τεθεί σε στοχοποίηση. Ακολουθούν διαρροές των υπό νομοθέτηση μέτρων για να αξιολογηθούν οι αντιδράσεις. Τα μέτρα αυτά παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ ως εκσυγχρονιστικές τομές και βαθιές μεταρρυθμίσεις που σπάζουν στεγανά ετών και εμπεδώνουν τη διαφάνεια, ενώ οι αναμενόμενες αντιδράσεις των εργαζομένων που τυχόν θίγονται κατατάσσονται στην κατηγορία της συντεχνίας (όρα [δηλώσεις Γαβρόγλου](#)). Οποιοσδήποτε πλέον αγωνίζεται για τα επαγγελματικά του δικαιώματα, λοιδορείται ως εχθρός της κοινωνίας.

Η εύκολη στοχοποίηση στα μάτια των πολιτών οιοδήποτε αντιδρά (ανεξαρτήτως του βάσιμου των αιτιάσεων του) είναι ακόμη ευκολότερη σε μια κοινωνία σαν την ελληνική, που απαρτίζεται από πολίτες που πολύ συχνά αντιμετωπίζουν τους συμπολίτες τους όχι μόνο με καχυποψία, αλλά και φθόνο. *Ο κοινωνικός αυτοματισμός απευθύνεται μεταξύ άλλων στο ταπεινότερο των ενστίκτων: στην χαιρεκακία.*

Κάπως έτσι και σε συνθήκες πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης και ύφεσης δημιουργούνται προϋποθέσεις κοινωνικής αποσυσπείρωσης και αποσάθρωσης: *Ο κοινωνικός αυτοματισμός μετατρέπεται κυριολεκτικά σε κοινωνικό κανιβαλισμό.*

Η ευθύνη των πολιτικών ηγεσιών είναι μεγάλη. Δεν είναι δυνατόν να υποδαυλίζουν τις κοινωνικές αντιπαλότητες για να μπορούν να άρχουν. Δεν είναι δυνατόν να επιλέγεται η λογική του 'divide et impera', την στιγμή ακριβώς που χρειάζεται η μεγαλύτερη δυνατή κοινωνική και εθνική συσπείρωση. Πραγματικοί εθνικοί ηγέτες είναι αυτοί που ενώνουν τους πολίτες, τους εμπνέουν και υπηρετούν κοινωνικά και εθνικά οράματα και όχι αυτοί που επιβάλουν διχαστικές λογικές.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ο.Λ.Τ.Ε.Ε.